

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 28.X.1967 (P 123 277)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 15.IV.1970

Kl. 47 f¹, 3/00

MKP F 16 I

3/00

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
U.K.D. (Krajowy Urząd Pat. w Warszawie)

Twórca wynalazku: inż. Jan Stenchlik

Właściciel patentu: Biuro Projektów Przemysłu Koksochemicznego „Koksoprojekt”, Zabrze (Polska).

Wspornik do rur

1

Przedmiotem wynalazku jest wspornik służący do podparcia poziomej rury umiejscowionej w komorze spalania pieca rurowego. W dotychczasowych rozwiązaniach poziome rury w piecach rurowych podparte są na wspólnej podporze, wykonanej z żeliwa w kształcie jednolitej płyty z nadlewami, na których spoczywają rury, przy czym podpora ta przenika przez ścianę obmurza i przytwierdzona jest do konstrukcji nośnej pieca.

Opisana konstrukcja charakteryzuje się dużym ciężarem i skomplikowanym kształtem odlewu podpory, stwarzając szereg trudności technicznych przy odlewaniu i stąd duży koszt odlewu. Poza tym uszkodzenie jednego nadlewu wsporcze wymaga wymiany całej płyty, co pociąga za sobą szereg prac demontażowych współpracujących zespołów pieca rurowego, jak układu rur, obmurza ceramicznego i częściowo konstrukcji nośnej.

Wymiana taka musi być przeprowadzona przy zimnym piecu i wyłączonej instalacji technologicznej.

Celem wynalazku jest usunięcie powyższych wad i niedogodności.

Cel ten został osiągnięty przez opracowanie konstrukcji wspornika do rur, który składa się z trzpienia, mającego występ i osadzonego w tulei oraz podpartego, przy czym tuleja zbudowana jest na stałe w pancerzu pieca i przechodzi przez obmurze ceramiczne, ze wspornika przymocowanego do pancierza pieca i służącego do osadzenia trzpienia

2

w tulei oraz z klina, za pomocą którego ustala się położenie trzpienia.

Wspornik do rur według wynalazku charakteryzuje się prostotą konstrukcji i pozwala na szybką wymianę zużytych części.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny, a fig. 2 widok z boku.

Wspornik do rur składa się z trzpienia 1, który ma występ 2 i osadzony jest w tulei 3 oraz podparty w punkcie a, przy czym tuleja 3 zabudowana jest na stałe w pancerzu pieca 4 i przechodzi przez obmurze ceramiczne 9, ze wspornika 5 przymocowanego do pancierza pieca 4 i służącego do osadzenia trzpienia 1 w tulei 3. Średnica wewnętrzna tulei 3 jest większa od średnicy trzpienia 1 wraz z występem 2 i dzięki temu istnieje możliwość regulacji położenia trzpienia 1 w płaszczyźnie pionowej i tym samym wysokości rury 7 za pomocą klina 6.

Przestrzeń powstała pomiędzy trzpieniem 1 i tuleją 3 wypełniona jest szczeliwem 8, co zabezpiecza komorę spalania przed przedostawaniem się do niej powietrza z otoczenia. Wszystkie elementy mocujące trzpień 1 usytuowane są na zewnątrz komory spalania, co zabezpiecza je przed szkodliwym działaniem wysokiej temperatury występującej w piecu oraz pozwala również na wymianę trzpienia 1 podczas pracy pieca.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wspornik do rur, **znamienny tym**, że składa się z trzpienia (1), który ma występ (2) i osadzony jest w tulei (3) oraz podparty w punkcie (a), przy czym tuleja (3) zabudowana jest na stałe w pancrze pieca (4) i przechodzi przez obmurze ceramiczne (9), ze wspornika (5) przymocowanego do pancza pieca (4) i służącego do osadzenia trzpienia (1)

w tulei (3), z klina (6), za pomocą którego ustala się położenie trzpienia (1) przez zaklinowanie go z wspornikiem (5).

2. Wspornik do rur według zastrz. 1 **znamienny tym**, że przestrzeń pomiędzy trzpieniem (1) i tuleją (3) wypełniona jest szczeliwem (8), co zabezpiecza komorę spalania przed przedostawaniem się do niej powietrza z otoczenia.

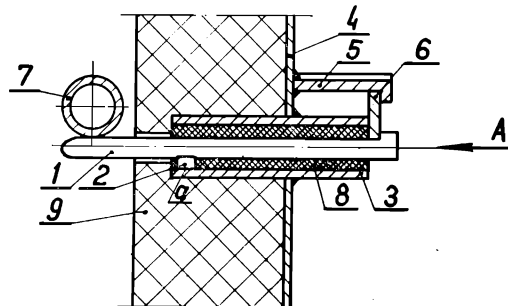

fig. 1

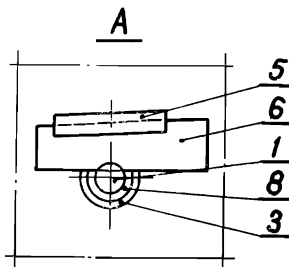

fig. 2